

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

1407 София, бул. "Черни връх" 45, тел. 8147109, факс:9632188, e-mail: dans@ dans.bg

Reg. № 217-2745
....., екз. № 1

30 -11- 2021

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Гр. София, п.к. 1000
Бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 1

СТАНОВИЩЕ

по чл. 18, ал. 2 от Закона за конституционния съд
по конституционно дело № 20/2021 г.

от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС),
представявана от Пламен Тончев, председател на ДАНС

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Във връзка с постановеното от конституционния съд определение по конституционно дело № 20/2021 г. от 27.10.2021г. за допускане за разглеждане по същество на искането на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на разпоредбата на § 25 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (обн., ДВ, бр. 80 от 24.09.2021 г.) и предоставената законова възможност по чл. 18, ал. 2 от ЗКС чрез конституирането на ДАНС като заинтересована страна по делото, Агенцията изразява следното становище:

1. С разпоредбата на § 25 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство дълготрайните материални активи, ползвани от Бюрото по защита при главния прокурор, се предоставят за ползване на Министерството на правосъдието. Част от твърдението на вносителя на искането е, че в така съществуващата си редакция същата противоречи на разпоредбата на чл. 106, предложение второ от Конституцията,

поради факта че Министерският съвет, като най-висш орган на изпълнителната власт, единствен има оперативни функции по отношение на реда, по който се осъществява разпореждането с държавно имущество.

Към момента, в практиката на Конституционния съд на Република България има решения, свързани с тълкуването на разпоредбата на чл. 106 от Конституцията, в частта ѝ, в която на Министерския съвет е предоставено правомощието да организира стопанисването на държавното имущество.

Съгласно решение № 19 от 21.12.1993г. на КС на РБ по конституционно дело № 11/93г., *„правомощието на Министерския съвет по чл. 106 от Конституцията да организира стопанисването на държавното имущество се отнася за правата и задълженията на държавата, които са парично оценими. Като висш изпълнителен орган той определя от кого и по какъв ред се стопанисва това имущество, освен ако със закон е предвидено друго“*.

Така цитираното съдебно решение дава основание да се приеме, че правомощието на Министерския съвет по чл. 106, предложение второ, от Конституцията се реализира, ако със закон не е определен органът, на който се възлага управлението на имуществото, поради което по аргумент на противното, при наличие на норма в закон, уреждаща предоставянето на публична държавна собственост за управление, то същата не би противоречала на цитирания текст от Конституцията.

2. С разпоредбата на § 25 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство не се нарушават и разпоредбите на чл. 8 и чл. 130а, ал. 2, т. 6 от Конституцията.

Въпреки че конституционния съд не се е произнасял по поставения с искането въпрос, считаме отношение към него има постановеното решение по конституционно дело № 23 от 1995г. То е образувано по искане на президента на републиката за даване на задължително тълкуване на разпоредбата на чл. 106 от Конституцията въз основа на принципа за разделение на властите, провъзгласен в чл. 8 от Конституцията, в частта, в която на Министерския съвет е предоставено правомощието да организира стопанисването на държавното имущество.

Съгласно постановеното по делото решение № 14 от 12.09.1995г., Министерският съвет при упражняване на правомощията си по чл. 106 от Конституцията „не може да затруднява дейността на конституционно установени органи като президента, Народното събрание, съдебните органи и конституционния съд“, както и „да се разпорежда с държавни имоти, в които се помещават посочените държавни институции, като издава едностранни актове по целесъобразност освен с тяхното изрично съгласие“.

Съображенията на съда, сочещи условията, при които актове по предоставяне на управление на публично имущество ще нарушат принципа на

разделение на властите, са относими и към текстове от нормативни актове, определящи от кого и по какъв ред се стопанисва публична собственост. В конкретният случай обаче посоченият текст на § 25 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство не е свързан с разпореждане с имущество (дълготрайни материални активи) предоставено за ползване на органи на съдебната власт за изпълнение на техните функции.

В глава шеста на Конституцията, озаглавена „СЪДЕБНА ВЛАСТ“ са посочени органите, които имат правомощията да изпълняват функциите по защита правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата (чл. 8, ал. 1 от Конституцията), но сред тях не са посочени органи на конкретни администрации.

Бюрото за защита е създадено със Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (обн., ДВ, бр. 103 от 23.11.2004 г.). Наименованието на структурата е променяно многократно, като първоначално по силата на разпоредбата на чл. 14 от Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство (обн., ДВ, бр. 103 от 23.11.2004 г.) в Министерството на правосъдието е създаден специализиран отдел "Бюро по защита на застрашени лица", а впоследствие, по силата на изменения и допълнения на посочения текст, е посочена като самостоятелна структура към главния прокурор с наименование „Бюро по защита“ (редакция ДВ, бр. 21 от 2014г. и бр. 11 от 2020г.). Последната редакция на текста на чл. 14 (ДВ, бр. 80 от 2021г.) от Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство определя "Бюро по защита на застрашени лица" като самостоятелна организационна структура към министъра на правосъдието. Следователно начинът на създаване на органа - чрез закон и определените му функции, не определят Бюрото по защита като орган на съдебната власт и разпоредбата от закона, чрез която се определя кой стопанисва използваните от него дълготрайни материални активи не може да се счете за нарушение на чл. 8 от Конституцията.

С разпоредбата чл. 130а, ал. 2, т. 6 от Конституцията на Висшия съдебен съвет е предоставено управлението на недвижимите имоти на съдебната власт, но не и на разпореждането с нея, поради което предоставянето на дълготрайни материални активи - публична държавна собственост, управлявани от ВСС по силата на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство, но ползвани от нейната администрация не е намеса в работата на съдебната власт.

В решение 10 от 28.09.2021 г. по к. д. № 8/2021 г. Конституционният съд е посочил, че „основният закон регулира само онези въпроси, най-вече държавната организация и правата на гражданите, които са достатъчно важни, за да бъдат снабдени с особен ранг и особени гаранции, и оставя пространство за запълване“ и „така законът се превръща в своеобразен юридически модел за поведение от държавните органи и гарантира разделението на властите

посредством силата на своите норми“. Изхождайки от тази формулировка, считаме, че чрез нормата на § 25 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство се задължава Министерският съвет да приложи процедурите, разписани в Закона за държавната собственост и Правилника за неговото прилагане и да издаде постановление, съгласно разпоредбата на чл. 6 от Закона за нормативните актове за уреждане на отношенията между съдебната и изпълнителната власт по предаването на дълготрайните материални активи, ползвани от Бюрото по защита при главния прокурор на Министерството на правосъдието.

**ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ
„НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ”**

.....
СТАНИСЛАВ СТАНЧЕВ

29.11.2021

.....
/Съгласно заповед рег. № ЧР-з-593/24.11.2021г./